

היוצא. וכן היואלת: לנסיעה ארוכה. לרביבים ולמועלה לא: והנוסע עימו. בטרלאמפ בלעז: שאינו שלו. אלא של צעה"ר: היואלת: גמ'. אשתו תרשום. ופ"ה אס פנויה ולא ידעתי מה כוננתו

היוצא

גמ' לרשום. שנהגו לרקוס בלוח: חייב. ואין הכוונה בלוח ממס אלא במאיל: רוטשילד. כקורה למי והיה מחזיק באייפן ורוס מכל מקום: אשתו תרשום. אס פנויה היא: לבד. שלאמי שהכניס שלו: ישיבה גדולה. בכל ממס פי"ג במאסקירות בלעז שהיו יושבים ומדברים ליבורים עד שצב ר' ליאור ופוסק: פנינא. אשת הלל הזקן: כלים. קאטנאוע בלעז: שונים. ולא הייתה יודעת מתי לעורר: החליף. משמרת פי"ג יוס: חייב. בתפילה: אלעזר. שהיה יושב על הפתחים ומקבץ מנינים: הישמעאלי. בדואי בלעז שהיו מחכים לשעת כושר כדי לקחת שגא' וידו בכל: ישראל. גלווונסקי בלעז שהיה עוד מימות המנפח וז"ע: חנן. ממנפח אך לעיר היה ולא ניכר זו: ולא קיבלה. שעשה טואטלוסה לרכב צע"שק: הא בגפו. קיבלה ולא ידעתי מה כוונתו: וקושי. שגדלמים היו: לוקחים הם. שהיה טראקטור קטן וטבע בצריכה וז"ע מי שמר: גדר. חוטים קטנים שהיו מסביבם: כחמישה. שהיו עוד כ' ו' מ' אך הלענזורא מחקתם: גיבורים. שהיו גם חילים וגם דתיים דהיינו שהיו מעדיפים לעמוד מול כיתת יורים מלשמוע שירת נשים: מטיס. להווה טס עם מכונתו בכניש מ' שואב. סאקשעיין בלעז"ז עוקב. להווה הפסקות מים בכל שני וחמישי והיה מביא עוקב כדי שיוכלו ללחלח את שניהם כדי שמנחם יקבלם לטיפול: לנכש קוצים. להיה מאיים לאס אף אחד לא יתנדב יביא בדואי שיעה אח הנבזדה: רביבון הסס

לנסיעה ארוכה והנוסע עימו אע"פ שאינו שלו ואינו חייב באחריותו מחויב בתפילת הדרך שגא' כי תצא וכו' : **גמ' מחלוקת רבינא** ורב בועז חד אמר כל היכול לרשום ירשום ומי שלא יכול אשתו תרשום וחד אמר כל היוצא חייב לרשום אמר ליה רבינא אמור מעתה רק רוטשילד חזר בו רב בועז להורות כדברי רבינא אמר ר' עמרם כל הנוסע עם הכהנים חייב בתפילה מאי כהנים אלא נתנאל הכהן שנוסע לבד לבד כתיב והאמר ר' אליסף פעם אחת מסתי עם הכהן ולא ידעו מה כוונתו עד שבא ר' עמרם ודרש אמר ר' בנימין פעם אחת נסעתי לישיבה גדולה והגיעה מאחורי טויוטא והשאירה לי אבק לא פליגי הא בפנינא עסקינן שהיתה רוכבת על כלים מכלים שונים : ת"ר אמר רבי שאול אמר רבי אליצור הנוסע ברכב שמירה אם החליף חייב ואם לא החליף פטור מתקיף ליה ר' אלעזר כל השומר חייב בתפילה שמא יבוא הישמעאלי וייקחהו בתפילה כתיב והא משמרת היא ומתחילינן לפני התפילה אלא אמר ישראל בתפילת הדרך עסקינן איתמר אמר רב חנן פעם אחת שמרתי ואמרינן תפ"ה ולא קיבלה שאנינן הכא יומא דהולין ושם ער"ש שבער"ש יכול להתפלל ולקדש קודם השמירה ויש קושי גדול מלשמור ולא קיבלה הא ללא סריטה לא פליגי הא בגופו הא ברכבו אמר רבי מתניה וי"א מתנייתין שמירה למה לי והרי הישמעאלים לוקחים הם אמר לו ר' בועז הא גדר למה לי קמ"ל: איתמר כחמישה תלמידים גיבורים היו לליאור הזקן והיו נמנים לפי סדר הגעתם בנימין שמר אביעד ישי ומנחם בנימין שהיה מתכנן שמר שהיה קופץ ישי שהיה מטיס אביעד שהיה רץ ומנחם שהיה עוקר הרים וטוחנן זו בזו והיו כולם באים אצל מנחם ויושבים ופותחים את פיהם והוא עוסק ויש אומרים שואב עד שבא ליאור הזקן ואמר רבותי מישהו יכול לעזור לי לשים את העוקב ליד בית הכנסת ואיכא דאמרי דאמר מישהו רוצה לנכש קוצים בעשרים וחמש פרומות לשעה:

כיוון שהיא בעולת בעל ודאי אינה פנויה הרי יש מטלות בבית: חייב. פ"ה שלא ממס בלוח אלא במאיל וקשה כי לוח למה לי אלא הא ביודע מראש הא בהתקלה: ישראל. פ"ה שהיה מימות המנפח שהיו נוסעים כל היום בטרלאמפ ולא הורגלו בתפילה כלל אלא בתפילת הדרך: הא בגופו. ופ"ה קיבלה וקשה כיוון שישן התעורר וקשה הדבר מאד: גדר. פ"ה חוטים ואין הכוונה לעירוב אלא לשמירה שלא יכרחו: גיבורים. פירש בקונטרס"ס דהיו חילים ולא היו שומעים שירת נשים וקשה דהרי היו גרים בישוב פעמעניסטי להווה בני קריאת מגילה לנשים ע"י נשים והכימה הייתה באמלעיתא דבני כנישתא ועוד קשה להווי רובא לישובא מעכניסטי"ס דעושים מה שאומר הרב רפי והרי אמר שמואל לשמוע שירת נשים למען שמירה על אחדות פורש נפש האומה הישראלית וז"ע גדול: מטיס. פירש בקונטרס"ס דטס עם מכונתו וקשה להווה עוד הרבה שהיו טסים עם מכונתהם כרבי אליסף ורבי נתנאל דלעיל ועוד קשה שהווה מכונתו האזרחית אלא דהיה טס צמעכונה הקרויה מאטוס והיו רוצים להפליץ את אחמעדינאזד הרשע: עוקב. פירש בקונטרס"ס שהיו הפסקות מים כל שני וחמישי וקשה דבדידי הווא עובדא דהיינו צרעתאמיס צצנת קודש ולא הווי לא מים ולא אעלעקטריק אלא דאמר שני וחמישי בלשון עדינה:

רבינו עימנואל היוצאים. עם מטרופאלין: מטלות בבית. ואין הכוונה לשטיפה בישול וניקיון כי ענייני גבר הם אלא לשיחה: בע"הר. אפי' של המעסקי: ישראל. ועשה תשובה גמורה עד שלא הכירוהו כלל עד שצב ורקס תפלת הדרך: הדבר מאד. כיוון שמנפח היה ושלל נסעו בטרלאמפ היו יגנים והרגל מגונה הוא: זה: שלא יברחו. ז"ל שלא יכנסו אלא שהיו היגלים יואלים ומשחקים בחוץ:

מטרופאלין. וכשהגיע העגלון לעיירה הסיפו זאת – אך לא ידעתי אס ילאו יחלו: אלא לשיחה. ודלוי הוא לשיחה עם האישה כי הגבר עסוק: הילדים יוצאים. והיכן אביו ואימו כנ"ל שס שס:

עין איה

"כל היכול לרשום ירשום ומי שלא יכול אשתו תרשום"

כאשר שני בני אדם נישאים, הם מגלים את האור הגנוז הנפלא היוצא מבין כנפי השכינה. וכאשר הם חיים ביחד, האור הגדול לפעמים מתעמם ונחלש מכוחות הויכוח ומיטילטולי החיים, ונראה לפעמים שאין טעם כלל לחיבור ביניהם. אז קורה שכל אחד רושם לעצמו ולכן כל היכול לרשום ירשום. אך ברגע שמתגלה בפתאומיות איזה חסרון אצל אחד מהם וכאשר הוא נמצא במצב של ומי שלא יכול והוא נעזר בשני מיד משלימים הם והאור הגדול שוב זורח ויוצא מבין העננים שהסתירו אותו. או אז מתגלה הצד הטוב שבהם והם בבחינת אשתו תרשום, כי כאשר עושים לאדם דבר מה הוא כצדיק שעבודתו נעשית...